

พิมพ์ต้นฉบับทัศนศิลป์วิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวเพียงแผ่นเดียว

อภิชาติ ศิลปอาชา : การใช้วัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์ อุดช่องรากฟันกราม และลักษณะทางจุลทรรศน์ของการขึ้นรากของเนื้อเยื่อหูงอกบนวัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์

(THE USE OF GLASS IONOMER CEMENT TO FILL FURCATION INVOLVEMENT AND HISTOLOGICAL CHARACTERISTICS OF THE GINGIVAL ATTACHMENT ON GLASS IONOMER CEMENT)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทันตแพทย์ สิงหนาท เทพบรรเทิง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม: รองศาสตราจารย์ ทันตแพทย์หญิง ดร. สมพร สวัสดิสารพ์, 103 หน้า.

ISBN 974-635-898-7

วัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์ เป็นวัสดุที่มีปฏิกิริยาต่อเนื้อเยื่อของร่างกายน้อย สามารถใช้บูรณะฟันบริเวณที่อยู่ชิดขอบเหงือกได้โดยไม่ทำให้เหงือกอักเสบ ในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาปฏิกิริยาของอวัยวะบริทันต์ที่มีต่อวัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์ที่ใช้ในการบูรณะรากฟัน และช่องรากฟันที่มีโรคบริทันต์ โดยการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน

การวิจัยตอนที่ 1 เป็นการศึกษาผลทางคลินิกของการใช้วัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์ อุดช่องรากฟันกรามระดับที่ 2 และระดับที่ 3 โดยศึกษาในฟันกรามจำนวน 5 ชิ้น ก่อนการผ่าตัดเพื่ออุดช่องรากฟัน ฟันเหล่านี้ได้รับการบุดหินน้ำลายและเกลารากฟัน วัดดัชนีครานจูลินทรีย์ ดัชนีเหงือกอักเสบ ระดับขอบเหงือก และร่องลึกบริทันต์ การผ่าตัดทำโดยเปิดแผ่นเหงือก เกลารากฟัน กำจัดครานหินน้ำลายและเนื้อเยื่อที่ไม่ต้องการในบริเวณช่องรากฟันกรามจากนั้นอุดปิดช่องรากฟันกรามด้วยวัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์ และแต่งให้วัสดุเรียบกลืนไปกับขอบกระดูกและผิวรากฟัน แล้วจึงเย็บปิดแผล เมื่อครบเวลา 8 สัปดาห์ วัดดัชนีครานจูลินทรีย์ ดัชนีเหงือกอักเสบ ระดับขอบเหงือก และร่องลึกบริทันต์อีกครั้ง เมื่อน้ำค่าดังกล่าวนี้เปรียบเทียบก่อนและหลังการผ่าตัด โดยใช้การทดสอบแบบ McNemar ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากภาพถ่ายรังสีพินลักษณะเจาะป่องรังสีของกระดูกของกระดูกในบริเวณที่อยู่ชิดกับวัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์ และเมื่อเปิดแผ่นเหงือกออกคุณภาพการละลายของกระดูกในบริเวณที่อยู่ชิดกับวัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์

การวิจัยตอนที่ 2 เป็นการศึกษาลักษณะทางจุลทรรศน์ของการขึ้นรากของเนื้อเยื่อหูงอก บริเวณที่สัมผัสถกับวัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์ โดยศึกษาในฟันที่จะถอนจำนวน 4 ชิ้น แบ่งฟันเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ฟันทั้ง 2 กลุ่มได้รับการผ่าตัดเปิดแผ่นเหงือก ทำความสะอาดรากฟันและกำจัดเนื้อเยื่อที่ไม่ต้องการ ในฟันกลุ่มทดลองได้กรองผิวรากฟันและอุดปิดด้วยวัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์ในตำแหน่งที่ชิดขอบกระดูก แต่งวัสดุอุดให้เรียบตามลักษณะผิวรากฟันเดิม ส่วนในฟันกลุ่มควบคุม ได้กรองเป็นร่องชิดกับขอบกระดูก แล้วจึงเย็บปิดแผล เมื่อครบเวลา 8 สัปดาห์ ถอนฟันออกมาโดยให้มีเนื้อหูงอกติดอกรากฟันส่วน เมื่อนำมาศึกษาทางจุลทรรศน์พบว่าในฟันกลุ่มควบคุม มีการละลายของกระดูกค่อนข้างมาก แต่ในกลุ่มทดลอง กระดูกค่อนข้างคงทนและคงสภาพเดิม แต่พบเยื่อบุผิวเชื่อมต่อบกคลุ่มพอดีบริเวณรอยที่กรอไว้ โดยระหว่างเยื่อบุผิวเชื่อมต่อและขอบกระดูก เป็นเนื้อเยื่อยึดต่อ ส่วนในฟันกลุ่มควบคุม พบการละลายของกระดูกเข่นกัน และพบเยื่อบุผิวเชื่อมต่องอกขาดบริเวณที่เป็นวัสดุคลาสไอโอนเมอร์ซีเมนต์